

בש"פ 5644/23 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 5644/23

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו
(השופט ש' מלמד) מיום 25.6.2023 במ"ת
51112-04-23

בשם העורר: עו"ד שי רודה

בשם המשיבה: עו"ד נגה בן סידי

החלטה

לפני ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופט ש' מלמד) במ"ת 51112-04-23 מיום 25.6.2023 בה הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

1. ביום 28.4.2023 הוגש נגד העורר כתב אישום הכולל שני אישומים ומיחס לו עבירות מין באחיינותיו. האישום הראשון מיחס לעורר ריבוי עבירות של מעשים מגונים בקטינה בין השנים 2002-2007 בהיותה בת 7-11 שנים.

עמוד 1

האישום השני, מייחס לעורר ריבוי עבירות של מעשים מגונים וכן עבירות אינוס בקטינה אחרת בין השנים 2010-2016 בעת שהייתה בת 6-13 שנים.

2. בערר שלפני נטען כי שגה בית המשפט המחוזי כשהתעלם מחלוקי הזמן הרב ממועד ביצוע העבירות שאף מפרין את חזקת מסוכנותו ומטה את הכף לטובת מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני. כן נטען כי שגה בית המשפט כשהתבסס בהחלטתו גם על חומרת העבירות המיוחסות לעורר שכן חומרת העבירה אינה יכולה לשמש לבדה עילה למעצרו של נאשם עד תום ההליכים. בנוסף, מתקיימים במקרה זה טעמים המצדיקים סטייה מהמלצת שירות המבחן ולו בשל כך שלא ניתנה המלצה שלילית אלא אך אי-מתן המלצה חיובית לשחרור ממעצר: העובדה שהעורר נעדר עבר פלילי; חלוקי הזמן כאמור מהעבירות המיוחסות שנפסקו ביוזמתו; כי בהתאם לחומרי החקירה המתלוננות אינן חוששות מהעורר; כי אין לזקוף לחובתו את אי-הודאתו בהתנהלותו המינית הבעייתית משעה שהוא מכחיש את המיוחס לו; וכי שירות המבחן התקשה לעמוד על הסיכון הנשקף ממנו. באשר למקום המעצר המוצע, נטען כי הבית המוצע נמצא ברמת גן בעוד שהמתלוננות מתגוררות בפתח תקווה וכי המפקחים מבינים את תפקידם הפיקוחי ואף התייחסו בחומרה לעבירות המיוחסות ואינם מאמינים בחפות העורר.

3. מנגד לטענת המשיבה, אין מקום להיעתר לערר ויש לאמץ את החלטת בית המשפט המחוזי, במיוחד כדי לשמור על שלומן של המתלוננות ולאפשר מתן עדותן בבית המשפט בבוא היום.

4. בתסקירו מיום 22.6.2022 קבע שירות המבחן באופן חד-משמעי כי חרף הזמן שחלף מביצוע העבירות המיוחסות לעורר, לא ניתן לשלול סיכון להמשך התנהגות מינית פוגענית מצדו, כמו גם התנהגות בעייתית כלפי המתלוננות נוכח הגשת התלונה נגדו ותפיסתו כי נגרם לו עוול. זאת בנוסף להערות שירות המבחן שהמפקחים המוצעים אינם מתאימים לתפקיד הפיקוח, כמו גם אי-התאמת מקום הפיקוח מבחינה גאוגרפית.

5. בהתחשב באמור, לא נפל כל פגם בהחלטת בית המשפט המחוזי שנמנע מלהורות על שחרור העורר בשל חומרת העבירות המיוחסות לו; ריבוי המעשים; העובדה שהקטינות מתגוררות בסמוך למקום המוצע על ידי העורר לפיקוח; ושלילת מסוגלות המפקחים המוצעים על ידי שירות המבחן לבצע את תפקידם.

בשים לב לאמור, הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ד באב התשפ"ג (1.8.2023).

שׁוֹפֵט